Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0576/2017 }
B8-0577/2017 }
B8-0578/2017 }
B8-0579/2017 }
B8-0580/2017 }
B8-0582/2017 } RC1

25.10.2017

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4

til erstatning af beslutningsforslag fremsat af grupperne:
ECR (B8-0576/2017)
Verts/ALE (B8-0577/2017)
S&D (B8-0578/2017)
GUE/NGL (B8-0579/2017)
ALDE (B8-0580/2017)
PPE (B8-0582/2017)

om bekæmpelse af seksuel chikane og seksuelle overgreb i EU
(2017/2897(RSP))

Agnieszka Kozłowska-Rajewicz
for PPE-Gruppen
Gianni Pittella, Costas Mavrides, Evelyn Regner, Nicola Caputo, Karoline Graswander-Hainz, Nicola Danti, Simona Bonafè, Clara Eugenia Aguilera García, Elena Valenciano, Brando Benifei, Soledad Cabezón Ruiz, Cécile Kashetu Kyenge, Claudia Țapardel, Sergio Gutiérrez Prieto, Inés Ayala Sender, Iratxe García Pérez, Maria Arena, Hugues Bayet, Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Udo Bullmann, Nessa Childers, Mady Delvaux, Mary Honeyball, Edouard Martin, Julie Ward, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Maria Noichl, Tonino Picula,

Dietmar Köster
for S&D-Gruppen
Arne Gericke
for ECR-Gruppen
Beatriz Becerra Basterrechea, Martina Dlabajová, Hilde Vautmans, Ivo Vajgl, Renate Weber, Ivan Jakovčić, Fredrick Federley, Frédérique Ries, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Nils Torvalds, Yana Toom, Kaja Kallas, Ulrike Müller, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthijs van Miltenburg, Cecilia Wikström, Johannes Cornelis van Baalen, Jan Huitema, Louis Michel, Dita Charanzová, Catherine Bearder, Sophia in 't Veld, Angelika Mlinar, Izaskun Bilbao Barandica, Filiz Hyusmenova
for ALDE-Gruppen
Malin Björk, Ángela Vallina, Paloma López Bermejo, Stefan Eck, Sabine Lösing, Kateřina Konečná, Jiří Maštálka, Nikolaos Chountis, Marie-Pierre Vieu, Marie-Christine Vergiat, Tania González Peñas, Merja Kyllönen, Miguel Urbán Crespo, Josu Juaristi Abaunz, Curzio Maltese, Marina Albiol Guzmán, Eleonora Forenza, Patrick Le Hyaric, Dimitrios Papadimoulis, Kostadinka Kuneva, Martina Anderson, Matt Carthy, Lynn Boylan, Liadh Ní Riada, Maria Lidia Senra Rodríguez, Javier Couso Permuy, Stelios Kouloglou, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez
for GUE/NGL-Gruppen
Ska Keller, Ulrike Lunacek, Philippe Lamberts, Max Andersson, Jan Philipp Albrecht, Bodil Valero, Karima Delli, Pascal Durand, Michael Cramer, Josep-Maria Terricabras, Alyn Smith, Julia Reda, Jordi Solé, Klaus Buchner, Marco Affronte, Florent Marcellesi, Linnéa Engström, Judith Sargentini, Helga Trüpel, Jill Evans, Igor Šoltes, Ernest Urtasun, Terry Reintke, Monika Vana, Molly Scott Cato, Bart Staes, Benedek Jávor, Bronis Ropė, Margrete Auken, Rebecca Harms, Heidi Hautala, Ian Hudghton, Yannick Jadot, Eva Joly, Tamás Meszerics, Michel Reimon, Michèle Rivasi, Indrek Tarand, Claude Turmes
for Verts/ALE-Gruppen
Daniela Aiuto, Isabella Adinolfi
for EFDD-Gruppen

Europa-Parlamentets beslutning om bekæmpelse af seksuel chikane og seksuelle overgreb i EU
(2017/2897(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 8, 10, 19 og 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

– der henviser til chartret om grundlæggende rettigheder af Den Europæiske Union, som trådte i kraft med Lissabontraktaten i december 2009[1], navnlig artikel 20, 21, 23 og 31,

– der henviser til 2014-rapprten fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder med titlen "Violence against women: an EU-wide survey"[2],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning)[3],

– der henviser til Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, som indeholder en definition af og fordømmer chikane og seksuel chikane[4],

– der henviser til indeks for fremskridt på ligestillingsområdet fra Det Europæiske Ligestillingsinstitut,

– der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 3. december 2015 med titlen "Strategic engagement for gender equality 2016-2019" (strategisk indsats for ligestilling mellem kvinder og mænd 2016-2019) (SWD(2015)0278),

– der henviser til EU-formandskabstrioens (Estland, Bulgarien og Østrig) erklæring fra juli 2017 om ligestilling mellem kvinder og mænd,

– der henviser til FN's erklæring fra 1993 om bekæmpelse af vold mod kvinder,

– der henviser til Beijing-erklæringen og den tilhørende handlingsplan, der vedtoges på den fjerde verdenskonference om kvinder, som fandt sted den 15. september 1995, og til de efterfølgende slutdokumenter, der blev vedtaget på de ekstraordinære FN-samlinger Beijing + 5 (2000), Beijing + 10 (2005), Beijing + 15 (2010) og Beijing + 20 (2015), og til konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) og den valgfrie protokol hertil,

[1] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/HTML/?uri=CELEX:12012P/TXT&from=EN
[2] http://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report
[3] EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.
[4] EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37.

– der henviser til direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (direktivet om ofres rettigheder)[1],

– der henviser til rammeaftalen om bekæmpelse af mobning og vold på arbejdspladsen (2007) mellem ETUC/CES, BUSINESSEUROPE, UEAPME og CEEP,

– der henviser til rapport fra det europæiske netværk for nationale ligestillingsorganer (EQUINET) med titlen "The Persistence of Discrimination, Harassment and Inequality for Women. The work of equality bodies informing a new European Commission Strategy for Gender Equality", der blev offentliggjort i 2015,

– der henviser til Istanbulkonventionen til bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, navnlig dennes artikel 2 og 40[2], og til sin beslutning af 12. september 2017 om forslag til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions indgåelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet[3],

– der henviser til sin beslutning af 20. september 2001 om mobning på arbejdspladsen[4], af 26. november 2009 om afskaffelse af vold mod kvinder[5], af 5. april 2011 om prioriteringer og udkast til en ny EU-rammepolitik til bekæmpelse af vold mod kvinder[6], af 15. december 2011 om midtvejsevalueringen af den europæiske strategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2007-2012[7], af 25. februar 2014 med henstillinger til Kommissionen om bekæmpelse af vold mod kvinder[8] og den tilhørende EU-merværdivurdering fra november 2013 og af 24. november 2016 om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder[9],

– der henviser til sin beslutning af 14. marts 2017 om ligestilling mellem mænd og kvinder i EU i 2014-2015[10], af 10. marts 2015 om fremskridt for ligestillingen mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union i 2013[11], og af 24. oktober 2017 om legitime foranstaltninger til beskyttelse af whistleblowere, der handler i almenhedens interesse[12],

– der henviser til artikel 12a i vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union,

– der henviser til vejledning for medlemmer af Europa-Parlamentet med titlen ”Zero harassment in the workplace - a guide for Members of the European Parliament” (nultolerance over for chikane på arbejdspladsen - en vejledning for Europa-Parlamentets

[1] EUT L 315 af 14.11.2012, s 57.
[2] https://rm.coe.int/168008482e
[3] Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0329.
[4] EUT C 77 E af 28.3 2002, s. 138.
[5] EUT C 285 E af 21.10 2010, s. 53.
[6] EUT C 296 E af 2.10 2012, s. 26.
[7] EUT C 168 E af 14.6 2013, s. 102.
[8] EUT C 285 af 29.8 2017, s. 2.
[9] Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0451.
[10] Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0073.
[11] Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0050.
[12] Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0402.

medlemmer) fra september 2017 og handlingsplanen fra Parlamentets administration i forbindelse med dette centrale spørgsmål,

A. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er en central værdi for EU, som er anerkendt i traktaterne og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – som EU har forpligtet sig til at integrere i alle sine aktiviteter;

B. der henviser til, at EU er et værdifællesskab baseret på demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder, der er knæsat som kerneprincipper og målsætninger i de første artikler i TEU og i kriterierne for EU-medlemskab;

C. der henviser til, at seksuel chikane i EU-retten defineres som "enhver form for verbal, ikke-verbal eller fysisk adfærd med seksuelle undertoner med det formål eller den virkning at krænke en persons værdighed, navnlig ved at skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima"[1];

D. der henviser til, at seksuel chikane er en form for vold mod kvinder og piger, som er den mest ekstreme og vedholdende form for kønsbaseret forskelsbehandling; der henviser til, at i henhold til den EU-dækkende FRA-undersøgelse fra 2014 om vold mod kvinder har én ud af tre kvinder været udsat for fysisk eller seksuel vold i løbet af deres voksne liv; der henviser til, at op mod 55 % af alle kvinder i EU har været udsat for seksuel chikane; der henviser til, at 32 % af alle ofre i EU har angivet, at gerningsmanden var en overordnet, en kollega eller en kunde; der henviser til, at 75 % af kvinder i erhverv, der kræver særlige kvalifikationer, og stillinger på topledelsesniveau har været udsat for seksuel chikane; der henviser til, at 61 % af kvinder ansat i servicesektoren har været udsat for seksuel chikane; der henviser til, at 20 % af alle unge kvinder (18-29 år) i EU-28 har været udsat for chikane på internettet; der henviser til, at hver tiende kvinde har været udsat for seksuel chikane eller stalking under anvendelse af ny teknologi;

E. der henviser til, at seksuel chikane og mobning er væsentligt underrapporterede til myndighederne som følge af en fortsat lav social bevidsthed om problemet, utilstrækkelige muligheder for støtte til ofre, og opfattelsen af, at det er et samfundsmæssigt følsomt spørgsmål til trods for, at der findes formelle procedurer til at håndtere det på arbejdspladsen og i andre sammenhænge;

F. der henviser til, at seksuel vold og chikane på arbejdspladsen er et spørgsmål om sundhed og sikkerhed og bør behandles og forebygges som sådan;

G. der henviser til, at forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering er forbudt i henhold til EU-retten;

H. der henviser til, at seksuel vold og chikane er i strid med princippet om ligestilling mellem kønnene og ligebehandling og udgør kønsdiskrimination og derfor er forbudt i forbindelse med beskæftigelse, herunder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse;

[1] http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/your_rights/final_harassement_en.pdf

I. der henviser til, at fastlåste kønsstereotyper, sexisme, seksuel chikane og seksuelle overgreb er et strukturelt og udbredt problem i hele Europa og hele verden, og at dette fænomen påvirker ofre såvel som gerningsmænd i alle aldre uanset uddannelsesbaggrund, indkomst eller position i samfundet, og at det har fysiske, seksuelle, følelsesmæssige og psykiske konsekvenser for ofret; der henviser til, at den ulige magtfordeling mellem mænd og kvinder, kønsstereotyper og sexisme, herunder sexistisk hadefuld tale, både offline og online, er grundlæggende årsager til alle former for vold mod kvinder og har ført til en situation, hvor mænd dominerer kvinder, indtager en diskriminerende holdning over for kvinder og forhindrer dem i at udfolde sig fuldstændigt;

J. der henviser til, at Beijinghandlingsprogrammets definition af vold mod kvinder omfatter, men ikke er begrænset til, fysisk, seksuel og psykisk vold i samfundet, herunder voldtægt, seksuelle overgreb, seksuel chikane og intimidering på arbejdspladsen, i uddannelsesinstitutioner og andetsteds[1];

K. der henviser til, at direktivet om ofres rettigheder definerer kønsbaseret vold som en form for forskelsbehandling og krænkelse af ofrets grundlæggende frihedsrettigheder, der omfatter vold i nære forhold, seksuel vold (herunder voldtægt, seksuelle overfald og seksuel chikane), menneskehandel, slaveri og forskellige former for skadelige praksisser såsom tvangsægteskaber, kvindelig kønslemlæstelse og såkaldte æresforbrydelser; der henviser til, at kvinder, der er ofre for kønsbaseret vold, og deres børn ofte kræver særlig støtte og beskyttelse på grund af den store risiko for sekundær og gentagen viktimisering, for intimidering og for gengældelse, der er forbundet med denne form for vold[2];

L. der henviser til, at EU-lovgivningen forpligter medlemsstaterne til at sikre, at der er etableret et ligestillingsorgan, som kan yde uafhængig bistand til ofre for chikane, herunder af seksuel karakter, foretage uafhængige undersøgelser, offentliggøre uafhængige rapporter og afgive henstillinger i sager vedrørende beskæftigelse og erhvervsuddannelse, i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, og for selvstændige erhvervsdrivende;

M. der henviser til, at seksuel chikane og seksuelle overgreb, navnlig begået af mænd mod kvinder, er et strukturelt og udbredt problem i hele Europa og hele verden, og at dette fænomen påvirker ofre såvel som gerningsmænd i alle aldre uanset uddannelsesbaggrund, indkomst eller position i samfundet, og at det hænger sammen med den ulige magtfordeling mellem mænd og kvinder i vores samfund;

N. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er alle samfundsborgeres fælles ansvar og kræver et aktivt bidrag af både kvinder og mænd; der henviser til, at myndighederne bør forpligte sig til at gennemføre uddannelses- og oplysningskampagner, som er rettet mod mænd og drenge og sigter på at inddrage disse som partnere, således at alle former for kønsbaseret vold gradvist kan forebygges og udryddes, samtidig med at kvinders rolle fremmes og styrkes;

[1] http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/platform/violence.htm
[2] Se betragtning 17 i direktivet om ofres rettigheder: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/HTML/?uri=CELEX:32012L0029&from=EN

O. der henviser til, at kvinder i Unionen ikke i lige grad er beskyttet mod vold, seksuel chikane og seksuelle overgreb fra mænds side på grund af forskelle i medlemsstaternes politikker og lovgivning; der henviser til, at retssystemerne ikke yder tilstrækkelig støtte til kvinder; der henviser til, at gerningsmændene bag kønsbetinget vold ofte er personer, som offeret kender i forvejen, og at offeret i mange tilfælde befinder sig i et afhængighedsforhold, der øger den pågældendes angst for at anmelde volden;

P. der henviser til, at alle medlemsstater har undertegnet Istanbulkonventionen, men at kun femten af dem har ratificeret den; der henviser til, at EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen ikke fritager medlemsstaterne fra at ratificere den på nationalt plan; der henviser til, at det i artikel 40 Istanbulkonventionen hedder, at "parterne træffer de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger der er nødvendige for at sikre, at enhver form for uønsket verbal, ikke-verbal eller fysisk adfærd af seksuelt tilsnit som har til formål eller følge at en persons værdighed krænkes, herunder især ved skabelsen af et intimiderende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller stødende miljø, udløser strafferetlige eller andre retslige sanktioner";

Q. der henviser til, at vold og chikane i det politiske liv i uforholdsmæssig grad er rettet mod kvinder; der henviser til, at denne form for vold udgør en krænkelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder forpligtelsen til at sikre, at kvinder frit kan deltage i den politiske repræsentation;

R. der henviser til, at seksuel chikane er defineret i artikel 12a i vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union;

S. der henviser til, at seksuel chikane eller sexistisk adfærd ikke er harmløst, og til, at bagatellisering af seksuel chikane eller seksuel vold gennem en nedtonet sprogbrug afspejler sexistiske holdninger til kvinder og formidler budskaber om kontrol og magt i forholdet mellem mænd og kvinder, hvilket påvirker kvinders værdighed, selvstændighed og frihed;

T. der henviser til, at Parlamentet har fastsat specifikke strukturer og interne regler til at bekæmpe seksuel chikane i egne rækker, nemlig Det Rådgivende Udvalg for Behandling af Klager over Chikane mellem Akkrediterede Parlamentariske Assistenter og Medlemmer af Europa-Parlamentet, mens et rådgivende udvalg om chikane og forebyggelse heraf på arbejdspladsen beskæftiger sig med andre formelle procedurer i relation til personalet i Parlamentets administration og politiske grupper med henblik på at vurdere mulige tilfælde og for at modvirke seksuel chikane og seksuelle overgreb;

U. der henviser til, at politikere som folkevalgte repræsentanter har et afgørende ansvar for at optræde som positive rollemodeller i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af seksuel chikane i samfundet;

Nultolerance overfor og bekæmpelse af seksuel chikane og seksuelle overgreb i EU

1. fordømmer på det kraftigste alle former for seksuel vold og fysisk eller psykisk chikane og beklager, at disse handlinger alt for ofte tolereres, selv om de i realiteten udgør en systemisk overtrædelse af de grundlæggende rettigheder og en alvorlig forbrydelse, der

bør straffes som sådan; understreger nødvendigheden af at sætte en stopper for straffriheden ved at sørge for, at gerningsmændene retsforfølges;

2. insisterer på en effektiv gennemførelse af den eksisterende retlige ramme vedrørende seksuel chikane og seksuelle overgreb og opfordrer samtidig EU's medlemsstater samt offentlige og private virksomheder til at træffe yderligere foranstaltninger med henblik på effektivt at sætte en stopper for og forebygge seksuel chikane på arbejdspladsen; understreger, at de særlige retlige procedurer, der er indført for at behandle tilfældene af seksuel chikane på arbejdspladsen, bør følges;

3. glæder sig over initiativer som f.eks. #MeToo-bevægelsen, der har til formål at indberette tilfælde af seksuel chikane og vold mod kvinder; støtter kraftigt alle kvinder og piger, som har deltaget i kampagnen, herunder dem, der har angivet deres gerningsmænd;

4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til på passende vis at overvåge den korrekte gennemførelse af de EU-direktiver, der forbyder chikane på grund af køn og seksuel chikane, at sikre, at EU-medlemsstaterne styrker personalekapaciteten i ligestillingsorganer, der overvåger diskriminerende praksis, og at sørge for, at disse organer gives et klart mandat og tilstrækkelig ressourcer til at dække de tre områder beskæftigelse, selvstændig virksomhed og adgang til varer og tjenesteydelser;

5. opfordrer Kommissionen til at vurdere, udveksle og sammenligne de eksisterende bedste praksisser for bekæmpelse af seksuel chikane på arbejdspladsen og udbrede resultaterne af denne vurdering for så vidt angår de effektive foranstaltninger, som medlemsstaterne kan træffe til at tilskynde virksomheder, arbejdsmarkedsparter og organisationer, der er involveret i erhvervsuddannelse, til at forebygge enhver form for kønsbaseret forskelsbehandling, navnlig chikane og seksuel chikane, på arbejdspladsen;

6. fremhæver vigtigheden af, at alle mænd engagerer sig i målsætningen om at skabe forandringer og sætte en stopper for alle former for chikane og seksuel vold, ved at bekæmpe de vilkår og strukturer, som aktivt eller passivt muliggør den adfærd, der fører til dette, og anmelde enhver krænkelse eller upassende adfærd; opfordrer medlemsstaterne til aktivt at inddrage mænd i oplysnings- og forebyggelseskampagner;

7. mener, at nøgleaktionerne for at bekæmpe seksuel chikane omfatter løsning af problemerne med underrapportering og social stigmatisering, fastlæggelse af procedurer for ansvarlighed på arbejdspladsen, aktiv inddragelse af mænd og drenge i forebyggelsen af vold og bekæmpelse af nye former for vold, f.eks. i cyberspace;

8. er foruroliget over, at chikane mod kvinder på internettet, navnlig på de sociale medier, lige fra uønsket kontakt, trolling og cybermobning til seksuel chikane og trusler om voldtægt og død, er ved at blive udbredt i vores digitale samfund, hvilket også giver anledning til nye former for vold mod kvinder og piger såsom cybermobning, cyberchikane, offentliggørelse af nedværdigende billeder på internettet og distribution af private fotos og videoer på de sociale medier uden de involverede personers samtykke;

9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at finansieringsmekanismerne for programmer til bekæmpelse af vold mod kvinder kan bruges til oplysningstiltag og til

støtte for civilsamfundsorganisationer, som bekæmper vold mod kvinder, herunder seksuel chikane;

10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde ratifikationen af Istanbulkonventionen; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre denne fuldt ud, herunder ved at etablere et system til dataindsamling, som omfatter data opdelt efter gerningsmændenes alder og køn og forholdet mellem gerningsmand og offer, og som inkluderer seksuel chikane;

11. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til et direktiv om bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder og piger og kønsbaseret vold; gentager sin opfordring til Kommissionen om at fremsætte forslag til en omfattende EU-strategi til bekæmpelse af alle former for kønsbaseret vold, inklusive sexchikane og seksuelle overgreb mod kvinder og piger;

12. opfordrer Rådet til at aktivere passerellebestemmelsen og vedtage en enstemmig afgørelse, der identificerer vold mod kvinder og piger (og andre former for kønsbaseret vold) som et kriminalitetsområde som omhandlet i artikel 83, stk. 1, i TEUF;

13. opfordrer til en bedre integration af kvinder i beslutningsprocesser, i fagforeninger og i ledende stillinger i organisationer i den offentlige og private sektor; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med NGO'er, arbejdsmarkedsparter og ligestillingsorganer at træffe betydeligt mere vidtgående bevidstgørende foranstaltninger vedrørende rettighederne for ofre for seksuel chikane og kønsbaseret forskelsbehandling; understreger det presserende behov for, at medlemsstaterne, arbejdsgiverorganisationerne og fagforeningerne fremmer bevidstheden omkring seksuel chikane og tilskynder kvinder til straks at anmelde hændelser;

14. understreger betydningen af specialiseret uddannelse og oplysningskampagner vedrørende eksisterende formelle procedurer for indberetning af seksuel chikane på arbejdspladsen og ofrenes rettigheder for dermed at håndhæve princippet om værdighed på arbejdspladsen og fremme en nultolerancetilgang som normen;

Seksuel chikane i parlamenter, herunder Europa-Parlamentet

15. fordømmer på det kraftigste de tilfælde af seksuel chikane, der er kommet frem i medierne, og udtrykker sin stærke støtte til ofrene for seksuel chikane og seksuelle overgreb; understreger, at EU's institutioner, hvis de ønsker at blive taget alvorligt, er nødt til at stå fast over for enhver form for kønsdiskrimination eller ethvert tiltag, der hindrer ligestilling mellem kønnene;

16. opfordrer Europa-Parlamentets formand og Parlamentets administration:

– til hurtigt og grundigt at undersøge de nylige rapporter i medierne om seksuel chikane og seksuelle overgreb i Europa-Parlamentet, samtidig med at ofrenes privatliv respekteres, dele resultaterne heraf med medlemmerne og foreslå passende foranstaltninger for at forhindre gentagelser;

– til at vurdere og, om nødvendigt, revidere sammensætningen af kompetente organer for at sikre uafhængighed og ligestilling mellem kønnene, og til yderligere at styrke og fremme funktionen af Det Rådgivende Udvalg for Behandling af Klager over Chikane mellem Akkrediterede Parlamentariske Assistenter og Medlemmer af Europa-Parlamentet samt det rådgivende udvalg for Parlamentets ansatte om forebyggelse af chikane, samtidig med at man anerkender deres vigtige arbejde;

– til at revidere sine regler, således at det også omfatter praktikanter i alle rådgivende udvalg om forebyggelse af chikane, til at øge interessen i at styrke deres positive foranstaltninger, til at undgå interessekonflikter for så vidt angår medlemmerne i disse vigtige udvalgsstrukturer, til at undersøge formelle sager, til at føre et fortroligt register over tilfælde med tiden og til at vedtage de bedste metoder til at sikre nultolerance på alle niveauer i institutionen;

– til at oprette en taskforce af uafhængige eksperter, som indkaldes med et mandat til at undersøge situationen med hensyn til seksuel chikane og seksuelle overgreb i Parlamentet, og som vil foretage en evaluering af Parlamentets eksisterende rådgivende udvalg for behandling af klager over seksuel chikane mellem akkrediterede parlamentariske assistenter og medlemmer af Europa-Parlamentet og det rådgivende udvalg for Parlamentets ansatte om forebyggelse af chikane, og foreslå hensigtsmæssige ændringer;

– til fuldt ud at støtte ofre i procedurer i Parlamentet og/eller med det lokale politi; til at iværksætte nødbeskyttelsesforanstaltninger, hvor dette er nødvendigt, og fuldt ud at gennemføre artikel 12a i personalevedtægten med henblik på at sikre, at sådanne sager undersøges til bunds, og at der træffes disciplinære foranstaltninger;

– til at sikre, at der gennemføres en stærk og effektiv handlingsplan for bekæmpelse af seksuel chikane og støtte samt obligatorisk uddannelse for alle ansatte og medlemmer af Parlamentet om respekt og værdighed på arbejdspladsen, således at en nultolerancetilgang bliver normen; til at engagere sig fuldt ud i oplysningskampagner med alle medlemmer af og tjenestegrene i administrationen med særligt fokus på grupper i de mest udsatte positioner såsom praktikanter, APA'er og kontraktansatte;

– til at etablere et institutionelt netværk af fortrolige rådgivere, som er tilpasset Parlamentets strukturer, for at støtte og rådgive ofre, således som det er praksis for Kommissionens personale;

17. opfordrer alle kolleger til at støtte ofrene og tilskynde dem til at protestere og anmelde tilfælde af seksuel chikane via bedre formelle kanaler til Parlamentets administration og/eller politiet;

18. beslutter at vedtage interne regler om whistleblowing for at beskytte whistlebloweres rettigheder og interesser og træffe passende afhjælpende foranstaltninger, hvis de ikke behandles korrekt og retfærdigt i forhold til deres whistleblowing;

19. henstiller, at Den Europæiske Ombudsmand årligt indgiver data til Parlamentets Gruppe på Højt Plan om Ligestilling og Mangfoldighed vedrørende klager over fejl og forsømmelser i forbindelse med ligestilling mellem mænd og kvinder i Parlamentet, med

behørig respekt for Parlamentets afgørelse om Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af dennes hverv;

20. opfordrer medlemsstaterne til at undersøge situationen med hensyn til seksuel chikane og seksuelle overgreb, til at træffe aktive foranstaltninger til bekæmpelse heraf og til at gennemføre og på passende vis håndhæve en politik om respekt og værdighed på arbejdspladsen for medlemmerne og personalet; opfordrer til, at gennemførelsen af en sådan politik overvåges;

21. opfordrer medlemsstaterne til at skabe beskyttende støtte til parlamentsmedlemmer, der er i kontakt med offentligheden, navnlig dem, der udsættes for seksuelle overgreb og trusler om kønsbaseret vold, herunder online;

22. opfordrer til udveksling af bedste praksis på alle niveauer med andre institutioner og organisationer som f.eks. UN Women, Europarådet, EU's institutioner og interessenter, der er involveret i fremme af ligestilling mellem kønnene;

23. opfordrer alle politikere til at handle som ansvarlige rollemodeller i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af seksuel chikane i og uden for parlamenter;

o

o o

24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Europarådets Parlamentariske Forsamling.